

LAIVAS

No. 2. Metai X

Sausio-Jan. 4 d., 1930

BT SR valst.
respublika
Lietuva

LAIVAS (THE SHIP)

Published Weekly by Marian Fathers

Entered as second-class July 12, 1921 at the post office at Chicago, Ill. under the Act. of March 3, 1879.

PRENUMERATOS KAINA:

Metams	\$2.00
Pusei metų	\$1.00
Vienam num.	\$0.05

SUBSCRIPTION RATES:

One Year	\$2.00
Six Months	\$1.00
Single Copy	\$0.05

"LAIVAS"

2334 South Oakley Ave.,

Chicago, Illinois

SEKMADIENIS PO NAUJŲ METŲ.

L e k c i j a .

APD. 4, 8-12.

TUOMET šventosios Dvasios pilnas Petras jiems tarė. Tautos viršininkai ir vyresnieji, klausykitės! Jei mes šią dieną tardomi dėl geradarystės ligoniui, kuria jis liko pagydytas, tebūnie žinoma jums visiems ir visai Izraelio tautai, kad vardu mūsų Viešpaties Jėzaus Kristaus Nazarėno, kurį jūs prikalėte ant kryžiaus ir kurį Dievas prikėlė iš numirusių; tuo vardu šitas stovi jūsų akyvaizdoje sveikas. Jis yra tas

E v a n g e l i j a .

MATO 2, 1-12.

JEZUI gimus Judo Betliejuje karaliaus Erodo dienose, štai, Išminčiai iš Rytų šalies atėjo į Jeruzolimą ir sakė: Kame yra gimęs žydų karalius? nes mes matėme jo žvaigždę Rytų krašte ir atėjome jo pagarbintų. Tai išgirdęs karalius Erodas nusigando, o draug su juo ir visa Jeruzolima. Jis surinko visus vyriausius kunigus ir Rašto žinovus tautoje ir teiravosi iš jų, kame Kristus turėjo gimti. Jie jam atsakė: Judo Betliejuje; nes taip parašyta per Pranašą; ir tu Betliejau, Judo žeme, anaipol nėsi mažiausi

E v a n g e l i j a

LUKO 2, 21.

ANUO metų, praslinkus aštuonioms dienoms, kuomet reikėjo apipjaustyti vaikelis, pramintas jis vardu JEZUS, taip kaip jis buvo Angelo pavadintas, pirm ne kaip buvo pradėtas iščioje.

akmuo, kurį atmetėte jūs, statytojai, iš kurio pasidarė kampinis akmuo. Per nieką kitą nėra išganymo. Nes neduota žmonėms kito vardo po dangumi, per kurį mes turėtumėm būti išgelbėti.

tarp vyresniųjų Judo vietų, nes iš tavęs išeis vadas, kurs valdys mano tautą, Izraelį. Tuomet Erodas, slapčia pasivadinęs Išminčius, rupestingai iškvotė iš jų jiems pasirodžiusios žvaigždės metą ir, siųsdamas juos į Betliejų, tarė: Eikite ir rupestingai klauskitės apie vaikelį; radę gi, duokite žinią man, kad ir aš nuėjęs pagarbinčiau jį. Jie, išklausę karalių, iškeliavo. Ir štai žvaigžde, kurią buvo matę Rytų šalyje, ėjo pirm jų, kolei atėjus nesustojo viršuje vietos, kame buvo vaikelis. Pamatę žvaigždę jie džiugėsi labai didžiu džiaugsmu. Įėję į namus, jie rado vaikelį su jo motina Marija (čia atsiklaupinama) ir parpuolę pagarbi- no jį. Paskui atidengė savo turtus ir atnašavo jam dovanų: aukso, smilkalų ir myros. Gavę gi sapne perspėjimą nebeiti atgal pas Erodą, jie kitu keliu sugrįžo į savo kraštą.

Užsakykite "LAIVĄ" Savo Giminėms Į Lietuvą

Stebuklai Amerikoje.

Kun. Patriko J. Power's Kapas.

Šv. Kryžiaus kapinėse, Malden, Mass., nuo nekurio laiko skaitlingos minios žmonių nuolatos lankėsi. Mat, jose palaidotas labai dievotas kun. P. J. Power. Gi prie jo kapo pradėjo įvykti nepaprastų dalykų. Tų įvykių skelbiama buvo daugiau ir daugiau. Katalikų Bažnyčios vyresnybė nesiskubino tikėti į tuos įvykius, kaip į stebuklus. Ji buvo patvarkius leisti žmones į kapines tik skirtomis valandomis. Gi dabar, galutinai, kardinolas O'Connell įsakė kapus uždaryti visiems, įleidžiant tik laidojančius. Šiems ir uždrausta lankytis prie kun. Power kapo.

Taip turbūt bus iki ištirs galutinai, visus įvykusius išgijimus.

Penkiasdešimt išgijimų.

Sunku pasakyti, kiek viso išgijimų įvyko prie to kunigo kapo. Spaudoje paskelbta jų penkiasdešimt. Šale jų girdėti žmonių tarpe kalbant apie daug daugiau, kurie nepaskelbti.

Tautinės Katalikų Gerbuvio Tarybos Žinių Skyrius pasiuntė į Malden savo korespondentą ištirti visą dalykų stovį.

Iš įvairių atsitikimų jis pasirinko vieną, naujausią, garsiausią ir jį nuodugniai ištyrė.

Merginos Moody's Išgijimas.

Laura Moody apsirgo nuo tonsilų 1928 m., spalio 14 d. Ji buvo ketvirtame high school skyriuje. Dr. Edw. J. Leonardas 276 Bowdoin Str., Dorchester, buvo pakviestas gydyti ligonę.

Tonsilų ir gerklės uždegimas tęsėsi ir vis augo. Buvo ženklų užsinuodijimo kraujo. Dr. Leonard (aš čia rašau kaip

tas pats daktaras man pasakojo) pasiuntė ją į Miesto Ligoninę. Jis, ten ją ištyręs, rado ligą septicaemia. Jis pasiūliko medikaliame skyriuje nuo spalio 17 d. 1928 iki buvo perkelta į specialią operacijų skyrių. Kovo 21 d. jai padaryta operacija. Išimta tonsilai ir iš nosies kremzlės.

Tuojaus po tos operacijos Dr. Richard Berg įdėjo ją į "plaisterį", subraklydamas visą jos kūną nuo pečių iki juostai. Jos kairėji koja ėmė sukintis atgal ir todėl tam tikri svoriai buvo pritaikinti atlaikyti ją nuo užsisukimo. Rugsėjo 11 p-lė Moody grįžo namon.

Lovoje 13 mėnesių.

Per visą buvimo laiką ligoninėje ir per aštuonias savaites ir penkias dienas, išėjus iš ligoninės, viso 13 mėnesių, ji negalėjo vaikščioti.

Namieje, kaip ligoninėje, ji visą laiką gulėjo lovoje. Labai retai ir trumpą laiką ji praleisdavo važiojamoje kėdėje. Ji galėjo tik su kitų pagalba kur nors pasijudinti.

Jos šeimos nariai ir kiti pasakoja, kad jos kairėji koja jau visiškai neveikė ir nei truputį nepalaikė jos kūno, kada ji norėjo stovėti.

Ligoninėje ir namieje skundėsi dideliais nugaros skausmais, itin atėjus reikalui pasijudinti. "Plaisteravimo" operacijos darydavo jai baisiausių skausmų. Dr. Leonard pasakojo, kad jis jai duodavo morfinos, kad palengvintų skausmus.

Aplanko kapą.

Kada Laura Moddy ir jos giminės, prie kurių ji gyveno (ji yra našlaitė) išgirdo apie išgijimus prie kun. P. Po-

wer kapo, ji meldė, kad būtų ten nuvežta.

Jos giminaitis Aleksandras McKinnon ir ponias Frazer jai draugavo į kapines. Iš automobilio, kuris turėjo būti paliktas toli už kapinių vartų, ligonėlėje kelte iškėlė. Iki kapo buvo keletas šimtų pėdų. Ją nešė nešė McKinnon ir kitas vyras, kuris pasisiulė pagelbėti nešėjui.

Prie kapo p-lė Moody negalėjo atsiklaupiti, bet ji prisilytėjo rankomis akmeninio paminklo.

Kada ji bandė atsitiesti, sudribo ant žemės ir apalpo. Giminės ir kiti nunešė ją į šalį ir paguldė ant žolės. Už kiek laiko ji ėmė atsigauti. Ją nunešė atgal į automobilį. Ten ji ėmė reikalauti, kad ją leistų eiti: ji besijaučianti jau gerai. Giminės priešinosi.

Ji pati pakilo nuo sėdynės. Jai padėjo išlipti.

Čia sustojo ją palaikę. Ji bandė patį žengti. Sekėsi. Be jokios pagalbos ji nuėjo atgal iki kapo, atsiklaupė ir vandaną meldėsi.

Ji reikalavo, kad sukaustymai nuo jos kūno būtų nuimti. Ji nuėjo į Visų Šventųjų koplyčią, kuri stovėjo kapinėse kokia 400 pėdų atstu ir tenai zokristijoje apkaustymai buvo nuimti.

Panelė Moody ir jos giminės grįžo atgal į Dorchesterį ir pakvietė daktarą Leonard. Jie sugrįžo namo 1:40 po pietų, išbuvę ne namieje dvi ar tris valandas. Daktaras juos aplankė 2 val. Panelė Moddy nulipo pati laiptais ir atidarė daktarui duris. Jis nustebo. Jis ją visą išegzaminavo ir pripažino, kad ji visiškai sveika.

MALDOS APAŠTAL. BENDROJI INTENCIJA.

TIKĖJIMO VIENYBĖ.

Tūkstantis milijonų žmonių yra stabmeldžiai. Trys šimtai trisdešimts milijonų priklauso prie Kristaus įsteigtosios Bažnyčios, per kurią vien galima gauti išganymą. Daug milijonų žmonių atitolę nuo Kristaus Bažnyčios; jie tapo suvedžioti netikrų pranašų. O Kristus už visus mirė, visiems paskelbė dieviškąsias tikėti tiesas, visiems įsteigė malonių šaltinius — Šv. Sakramentus. Kaip mažai žmonių naudojami Kristaus nuopelnais ir Jo mirtimi! Vieni atitolo suvedžiotųjų prigauti, kiti neturėjo progos išgirsti Kristaus mokslo, nei įžengti į Jo Bažnyčios sūnų rūmus. Tikrai, apgailėtinas vaizdas. "Dievas nesiuntė savo Sūnaus į pasaulį pasaulio teistų, bet kad pasaulis per jį būtų išgelbėtas. Kas tiki į jį, tas neteisiamas; kas gi netiki, tas jau pasmerktas, nes netiki į viengimiusio Dievo

Sūnaus vardą" (Jon. 3, 17-18). Netikintieji negali būti išganyti. O tikėti reikia tam mokslui, kurį Kristus atnešė ir paskelbė, bet ne žmonių prasimanymams. Kristus gi paliko savo mokslo skaisumą ir tikėjimo vienybę saugoti savo Bažnyčiai. Pažadėjo būti joje visados iki pasaulio pabaigai. Kas bėga nuo Kristaus Bažnyčios, bėga nuo Kristaus; tas negali būti išganytas. "Nes ta yra mane siuntusio Tėvo valia, kad kiekvienas, kurs mato Sūnų ir į jį tiki, turėtų amžinąjį gyvenimą ir kad aš jį prikėliau paskutinėje dienoje" (Jon. 6, 40). Tąjį tikėjimą žmogūs parodo savo darbais, nes "tikėjimas, jei jis neturėtų darbų, yra pats savyje miręs... tu tiki, kad Dievas yra vienas; gerai darai, taip pat velniai tiki ir dreba" (Jok. 2, 17, 19). Taigi mūsų priklausymas Kristaus Bažnyčiai ir mūsų tikėjimas turi pasirodyti darbuose,

geru pavyzdžiu, malda ir uolumu. "Vienas Viešpats, vienas tikėjimas, vienas krikštas. Vienas Dievas ir visų Tėvas, kurs stovi aukščiau už visus" (Efez. 4, 5-6). Negali būti tiesa pati sau priešinga, — melas yra priešingas tiesai. Dievas yra tiesos šaltinis. Jisai paskelbė per savo Sūnų visą mums reikalingą žinoti tikėjimo tiesą. Reikia patiems tikėti ir

kitus į tą tikėjimą atvesti. Deja, daug žmonių visai nepažino tiesos ir klaidžioje stabmeldystėje, daug žmonių tapo suvilioti klaidingo mokslo. Nejaugi jie turės žūti amžinai? Visą sausio mėnesį maldausime šv. Jėzaus Širdies visiems tikėjimo tiesos pažinimo, visų klaidatikių sugryžimo į Kristaus Bažnyčią, maldausime už tikėjimo vienybę.

TRYS IŠMINČIAI IR MARIJA.

(Mąstymui mintys).

"Jie rado vaikelį su jo Motina Marija ir parpuolę pagarbino jį." (Mat. 2, 11).

Trys išminčiai iš Rytų šalies, kaip padavimas sako: Kasperas, Melchioras ir Baltazaras, atkeliavo Jeruzalėn, ieškodami naujai gimusio žydų karaliaus. Jie žinojo pranašystę, kad nauja žvaigždė užtekės iš Jokūbo giminės, kad gims pasaulio Atpirkėjas, Išganytojas. Pastebėję nepaprastą dausos žvaigždę, jie ėjo ieškoti Izraelio karaliaus. Atkeliavo Jeruzalėn. Teiraujasi Erodo. Tas sukviečia šv. Rašto žinovus. Klausia, kur turi gimti pasaulio Atpirkėjas. Tie atsako, jog pranašo Mikėjo 5, 7 nurodyta Mesijui gimti vieta Betliejus, Judo žemėje. O Betliejus nuo Jeruzalės yra atstu apie 8 am. mylios.

Išminčiai nudžiugo, sužinoję kurion pušėn jiems reikia keliauti. O štai ir nepaprastoji žvaigždė pasirodė aukštybėse. Matyt, tryliktoji diena po Kristaus gimimo jau slinko vakarop, kuomet Išminčiai pasiekė Betliejų. Stebėtinai žvaigždės spinduliai apšvietė tą vietą, kur buvo Išganytojas ir Jo šv. Motina Marija. "Įėję į namus, jie rado vaikelį ir jo motiną Mariją ir parpuolę pagarbino jį. Paskui jie atidengė savo turtus ir atnašavo jam dovanų: aukso, smilkalų ir myros." (Mat. 2, 11). Šv. Šeimyna jau nebegyveno tvarte, nes sąrašą žmonių padarius, Betliejus ištuštėjo ir Šv. Šeimynėlė persikėlė į žmonių gyvenamą triobą. Čia ją rado trys išminčiai.

Stebėtini Dievo keliai. Silpnam kūdi-

kiui giesmes gieda dangaus angelai, ji sveikina nuolankūs piemenėliai savo širdžių grynume, žvaigždė skelbia jo gimimą Rytų šalies išminčiam ir ji atveda juos prie Kūdikelio Jėzaus, o jie parpuolę jam teikiamomis dovanomis pareiškia, jog tiki, kad jis yra karalius, žmogus ir kartu Dievas, žmonijos Atpirkėjas.

Švenčiausioji Panelė visus tuos dalykus svarstė savo širdyje. Ji matė, kaip visas pasaulis sujudo Išganytojui gimus, kaip visi yra šaukiami jį pagarbinti. Tuo tarpu išrinktosios tautos vadai, patys nurodę svetimiesiems kelią pas Mesiją, neina.

Isigilink į savo sąžinę ir paklauskis savęs, ar visada veiki bendrai su duotąja tau Dievo malone. Kitus ragini mylėti Išganytoją, nurodinėji prie jo kelią, bet

ar patsai eini? Kas eina kartu su Viešpaties teikta malone ir su ja bendradarbiauja, — tas suranda paguodą, suraminimą, prislėgtai širdžiai atvangos. Kuomet išgirsi Dievo balsą, neužkietink savo širdies, nes juk gali būti paskutinė tau duota proga. Aukokis Viešpačiui su visa kuom, kalbėdamas —

Malda: Imk, Viešpatie, visą mano laisvę, ką tikta turiu, iš Tavęs esu gavęs; visa tai gražinu Tau ir pilnai atiduodu Tavo valios valdžiai. Duok man vien Tavo meilės ir malonės, tai aš gana turtingas būsiu ir nieko daugiau netrokštu.

Pasižadų dažnai prie Išganytojo kelti savo mintis ir Jo prašyti: Jėzaus Širdie, kuri degi mano meile, įkaitink mano širdį Tavo meile.

—o—

ISTORINIS NUOTIKIS.

ROMA. Gruodžio 20 d., 1929 m. įvyko istorinis nuotikis.

Šventasis Tėvas Pijus XI savo 50 metų kunigystės sukaktuves nepaprastu būdu paminėjo. Anksti rytą nuvyko į Šv. Jono Laterano Baziliką ir atnašavo skaitytines šv. Mišias. Po to atgal grįžo į Vatikaną.

Bazilikos aplankymas niekam nebuvo žinomas, išėmus Vatikano viršininkus ir Italijos valdžią.

6:30 ryte iš Vatikano policijos lydimi išvažiavo keturi uždaryti automobiliai. Vienam jų buvo Šventasis Tėvas, kituose — palydovai, aukštieji Vatikano valdininkai.

Iš Šv. Petro aikštės automobiliai Romos gatvėmis leidosi į Šv. Jono Laterano Baziliką.

Tenai Šventąjį Tėvą pasitiko kardino-

las Pompili, Bazilikos vyriausis kunigas ir Šventojo Tėvo vikaras. Buvo dar kardinolas Lepicier ir kapitulos nariai.

Bazilikoje Šventasis Tėvas pirmiausia aplankė Švenčiausiojo Sakramento koplyčią, po to užėmė sostą. Tas sostas per 60 metų buvo neužimtas. Soste apsitaisė liturginiais rūbais ir atnašavo tyliąsias šv. Mišias.

Pašaliniai žmonės į Baziliką nebuvo įleidžiami. Buvo vien aukštieji prelatai ir patarnautojai, taipat Romos ir Lombardijos seminarijų auklėtinių būriai.

Pasibaigus šv. Mišioms ir pasimeldus, Šventasis Tėvas visus esančius Bazilikoje palaimino ir aplankė istorinius Laterano rūmus ir muziejų. Po to automobiliu grįžo į Vatikaną.

Tik Šventąjam Tėvui grįžus, pasklido žinių apie tą nepaprastą įvykį.

Sielos Takai Tobulybēn.

Rašo: *Kun. D-ras K. Matulaitis, M. I. C.*

PIRMOJI DALIS.

1. Apsivalymo Kelias.

Šios dalies tūris. Sielos tobulėjimo pirmasis žygis, vadinamas *apsivalymo kelias*, nagrinėja ir turi savyje dviejų rūšių klausimus: 1. *po žymiai ir nuostatai*, reikalingi dvasios vadovybei, padedant einančioms šiuo keliu sieloms eiti, 2. *pratimai*, kuriuos tenka pačiam žmogui atlikti.

Žmogus, pradėdamas dvasiniai gyventi, privalo savo sielą apvalyti nuo nuodėmių. Nuodėmės yra neapsakomai didelės kliūtys žmogaus dvasios gyvenime. Jos atitraukia laisvą žmogaus valią nuo Dievo, nuo dorybių ir nuo protoingojo sulig Dievo įsakymais gyvenimo. Pav. išdidumas. Pačioje gyvenimo atmainos pradžioje tenka žmogui apvalyti, apkopti savo dvasią. Tasai apvalymas būna dvilypis:

1. patsai žmogus savo pastangomis, Dievo padedamas, valo nuo nuodėmių ir ydų savo dvasią; 2. Dievas daleidžia išvidinių ir išorinių sunkenybių, kurių dėka apvaloma žmogaus siela. Pirmasis sielos valymo būdas — yra apvalymas, arba *aktyvis* valymas, o antrasis vadinasi *pasivyvis*. Pav. vaikas pats nusipraus, apvalo. Jo veiksmas vadinasi *aktyvis* valymasis. Jeigu jį nuprausia motina, ar kiti asmenys, jo apvalymas vadinsis *pasivyvis*.

Bet pirmiau negu kalbėti apie aktyvį ir pasyvį sielos valymą, teks pasvarstyti ir išsiaiškinti apvalymo kelio svarbiausieji pagrindai, būtent: a) kurios sielos eina šiuo apvalymo keliu, b) priemonės sielai valyti, c) apie krikščioniškąjį apsimarimą, o paskui d) ką turi daryti dvasios vadovas, kaip padėti sieloms, kurios eina šiuo keliu. Antrame skyrime panagrinėsime, a) kaip naikinti stambiausias ydas, b) kaip sutvarkyti pojučius ir sielos galias.

Trečiame skyrime pasirūpinsime pažinti Dievo valančią ranką, būtent: pagundas, atšalimus, skrupulus ir išorinius sunkumus.

I SKYRIMAS.

2. Vadovavimo požymiai ir sąlygos.

Apie ką bus kalbama? Šis skyrius turės du paragrafų: 1) apie svarbiuosius pagrindus sieloms, kurios pradėjo eiti apvalymo keliu; 2) vadovavimo pagrindai. Svarbu yra suprasti sielai Bažnyčios mokslas apie naudotinas priemones apvalymo kelionėje; svarbu yra patirti, ką apie tai kalba šventieji ir ką rodo daugelio amžių pamaldžių gyvenimas. Jų patyrimas — mūsų lobis, reikia vien susipažinti. Tai supratę, lengvai sugebėsime prisitaikyti prie teikiamų bendrųjų dvasios vadovybei nuostatų.

§1. *Apsivalymo kelio svarbesnieji nuostatai.*

3. *PRADEDANTIEJI.* Dvasinis ir antprigimtinis žmogaus gyvenimas prasideda su pašvenčiamąja Dievo malone. Tą malonę gauname šv. Krikšto Sakramente. Ji žmogaus sielą apvalo nuo nuodėmių ir pats žmogus gauna Dievo vaikelio teises, būtent — atsiekti amžinąją laimę. Žmogus, sunkiai V. Dievui nusikalsdamas, netenka pašvenčiamosios Dievo malonės, o kartu netenka teisės įeiti į dangų. Kad silpnutis žmogus nenusimintų ir kad nežūtų už jį pralietas Kristaus Kraujas, Jėzus Kristus įsteigė Atgailos Sakramentą, davė savo Bažnyčios vadams teisę Dievo vardu nusidėjėliams, kurie graudžia širdimi tikrai nori iš nuopolių taisyti, dovanoti jų nuodėmes, atleisti jų nusikaltimus ir jų sieloms gražinti pašvenčiamąją Dievo malonę ir dvasios ramybę.

Pirmoji sąlyga tiems, kurie nori pradėti gyventi tikrai dvasinį gyvenimą, — tai apvalyti nuo nuodėmių Atgailos Sakramente.

Dievo malonėje esanti siela teisingai nori Dievo meilėje pasinerti, apvalyti nuo visų ne-

gerumų dvasią ir mylėti V. Dievą už viską labiausiai. Toji dieviškoji meilė yra palyginama prie ugnies, nes smarkus jos veikimas.

„Aš atėjau ugnies siusti į žemę ir kogi norėčiau, jei ne kad kurentūsi?“ (Luk. 12, 49). Išganytojas atnešė tą dievišką ugnį, kuri valo žmonių sielas nuo kalčių ir paklydimų, o dorybes įgyvendina. Toji ugnis — tai dieviškoji meilė. „Maža ugnis... didelį mišką uždega,“ sako Jokūbas apaštalas (3, 5.) ir ji nepasilieka neveikli ir niekad nepasakys g a n a (Priež. 30, 16), bet ką ugnis paliečia, — į liepsną pakeičia. Atradusi kliūtį, ji trumpam laikui prigęsta, kad tąją kliūtį ugnimi paverstus. Panašus uždavinys yra sielos apšvalymo kelionėje. Paslaptingoji ir galingoji sielą valanti ugnis — tai Dievo meilė. Toji meilė turi apimti pradedančio sielą, kovojant su klaidomis, prietarais, netvarkingais geidavimais, pojūčių palaidumu ir dvasinių jėgų pakrikimu; turi kovoti su išvidiniais ir išoriniais savo priešais, su priblokšta nusiminimo dvasia, o visai pasivesti Dievo Apveizdai, kuri apvalys, pakels ir palaikys sieloje tą stebėtiną ugnį — Dievo meilę. Ši dvasinė kova kartais būna labai smarki, o kartais eina lėtai. Ją randame ir kituose tobulėjimo keliuose; ji palaiko sielą atsiektoje dorybių aukštumoje, bet tąją ko-

vą ypač pastebime pas pradedančius dvasinį gyvenimą.

Kituose tobulėjimo laipsniuose apšvalymo (priemonės yra vien pagalbinis dalykas, o pas pradedančius dvasiniai gyventi yra svarbiausias darbas, nes turi sielą apvalyti nuo nuodėmių, ypač sunkių, atitraukti ją nuo nusikaltimų pavojų ir taip sutvirtinti dvasią pasirinktoje kelionėje dorybėn, kad lengvai nepultų į pirmiau darytas klaidas, pav. suvaldant liežuvį, piktumą ir t.t.

Nors pradedantieji nekenčia sunkių, mirtinųjų nuodėmių ir jų vengia, bet atleistinųjų kasdieninių nuodėmių nevengia. Tai yra jų dvasinės silpnybės įrodymas ir per daug laisvų galių, pojūčių palaidumo ir netvarkingų palinkimų sėkmės. Tą visa sutvarkyti, apvalyti, — tai pirmasis pradedančių dvasinį gyvenimą uždavinys.

4. *Kurios sielos eina šiuo keliu?* Rimtai į savo dvasinį gyvenimą žiūrintieji asmenys rūpinasi savo sielos išganymu ir tobulumu. Jie pradeda eiti apšvalymo keliu. Eina, bet ne visi vienodai. Del to galime suskirstyti sielas, kurios panorėjo šį kelią pasirinkti į tris rūšis: *atgailaujančių, nekaltųjų ir pažangos nedarantčių.*

* * *

Aš sumojęs žemės mastu,
Ir akims nusagstęs lauką,
Kur alėjos ir kur sostai
Kryžkelėj suklupę plauko.

Balti rūbai, puikūs rūmai —
Mano daliai nėra galo,
Kiek čia džiaugsmo, kiek ramumo —
Širdis maldoj neužšala.

Klūpau sūtemų pavėsi.
Meldžias vakaras pražilęs.
Verkia ugnys tik užblėšę —
Klaiku klega gojai, šilas.

Balti rūbai mano daliai,
Aš dėvėsiu ir svečiuose.
Plaukia gulbės kas rytelį —
Savo dalią apdainuosiu...

Joninių Papartis.

NOEL NEMO

Puk, puk, puk! Bum, bum, bum! pasigirdo už durių.

“Tai vėl kokis skarmalius valkata, Tėve!” tarė Vincas Teobaldas iš savo kedės, skersai kitoje stalo pusėje.

“Aš ne visiškai sutinku su tavo parinktaisiais vardais, mano sūnau.”

Tėvas Ričardas pasitaisė savo kedėje ir užsidegė cigarą.

“Iš tikrųjų, jie turbūt mato lengvai įžiūrimą ženklą ant klebonijos durų. Štai jau trečias, man čia beesant beldžiasi. O kiek jų jau čia buvo ir dar bus, aš nežinau.”

“Atmink, kad ši Kalėdų naktis, šventųjų naktų šventoji, aš negaliu atsisakyti nuo šelpimo Dievo nelaimingųjų vaikų.”

“Taip, aš žinau, kad šiandien Kalėdų išvakarės, tėve, bet prie tavo durų visuomet yra visa eilė tų valkatų. Ar žinai, ką jie daro su gautais iš tavęs pinigais?”

“Perka maisto ir gėrimo.”

“Aš labai abejoju, ar jie perka maisto,” atsakė Vincas.

“Kam įtarti? Sakykime, kad jie perka.

Žinai ką, Vincai, gyvenimas man parodė, kad daug šių, kuriuos žmonės yra papratę vadinti valkatomis, apgavikais, tinginiais ir atstuniais juos su panieka arba paprastu šaltumu, dažnai yra tik nelaimingi vaikinai, kuriems nepasisekė įstoti į savo gyvenimo vėžes.”

“Tai, tėve, netiki, kad jų tarpe yra tikrieji blogi valkatos?”

“Nekurie,” atsakė kunigas, “bet jie yra retenybė.” “Valkatų, kaip ir vaikinių, yra gerų ir nelaimingų. Nekurie “valkatos” yra pridengtas Dievo palaiminimas.”

“Tėve, sunku tau būtų tai įrodyti.”

“Ar nori įrodymų? Einu į laišybas iš tavo mėgiamų cigarų dėžės, kad aš tau įrodysiu.”

“Geriau, tėve, eik į laišybas iš mano mėgiamų cigaretų pakelio, tai tau pigiau atsieis!”

—o—

“Klausyk, Vincai. Aš ryto laikysiu trejas šv. Mišias ir, kaip dariau per 20 mano kunigystės metų, antrąsias Mišias aukosiu už valkatą, kaip tu sakai.”

“Už valkatą!” sušuko Teobaldas. “Delko ypatingai už valkatą?”

“Taigi, už ypatingą valkatą.” Tėvas Ričardas papūtė pilkų dūmų kamuolį aukštyn. “Taip, iš tikrųjų, specialiai už valkatą, jei taip galima sakyti.”

“Na tai, tėve, pradėk pasakoti, kiek galima, arčiau nuo pradžios,” pakišo kunigui mintį, susidomines Vincas.

“Taigi klausyk, Vincai. Tu žinai, kad aš buvau suparaližuotas, kuomet buvau vienuolikos metų?”

“Niekas šioje parapijoje į tai netikės, tėve.”

“Tikės kas, ar netikės, bet aš buvau suparaližuotas. Tuose metuose buvo žiauri epidemija. Aš buvau sučiulptas tos baisios ligos. Gyvas išlikau, bet vaikščioti galėjau tik su dviejų lazdu pagalba. Mano tėvas buvo miręs, tai mano motina gabena mane pas visokiausius daktarus, bet ir būdamas penkiolikos metų, aš vilkau savo kojas pasiramstydamas.

“Atėjo tos Kalėdų išvakarės, apie kurias aš tau noriu papasakoti.

“Buvo aštunta valanda vakare. Aš nuėjau į virtuvę pasišnekučiuoti su motina, kuri buvo užimta rengimu rytojaus dienai didelių pietų. Pasigirdo bildėsis į duris. Aš su savo lazdomis

nusibaladojau pas duris ir jas atidariau.

—o—

“Ten stovėjo jaunas vaikas. Tu jį pavadintum valkata. Jo apsilvilkimas buvo labai sunykęs. Veidas apžėlęs, seniai skustas. Jis prašė kavos puodelį ir kokio nors užkandžio. Motina jau stovėjo už mano pečių ir greitai ištarė: “To visko tu gali gauti. Šiose šventose išvakarėse, aš niekam neišdrįsčiau atsakyti pagalbos.”

“Aš žinau, motina turėjo galvoje senovės legendą, kad Kūdikielis Jėzus Kalėdų išvakarėse įvairiuose pavidaluose lanko žmones, ir ji nenorėjo priklausyti prie Betliejaus gyventojų rūšies.

Ji su malonia šypsena ant veido pakvietė “valkata” į vidų. Aš stovėjau, savo lazdomis pasirėmęs, kada jis ėjo pro mane. Jis išrodė esąs dar tik jaunas vaikas. Ar nepastebėjai, kad nekurių žmonių veiduose, jau subrendusiamė amžiuje, matyti daug kūdikiškų žymių. Mano asmens įsitikinimas yra, kad toki turi ir kūdikišką širdį.”

“Tas “valkata” žengė keturis ar penkis žingsnius virtuvėje, stvėrėsi ranka už krūtinės ir krito, kaip ilgas, ant grindų.

“Tai įvyko taip staiga, kad aš ir motina stovėjome išsižioję. Jai iškrito iš rankų puodelis, kurį ji paėmė pripilti kavos. Jo puolimas ir susikulimas išvedė mane iš nuostabos.

“Morta, mergina, kuri padėjo motinai trūsti, įpuolė virtuvėn. “Aš maniau, kad čia Vincas taip baisiai krito,” ji suriko. Bet, matydama, kad aš ir motina stengiamės pakelti parpuolusį, ji pasiskubino padėti.

“Aš pastebėjau, kad raudona srovė driekiasi pro kraštą valkatos lūpų ir tai apsargino mane. Tuomet aš ne-

galėjau pakęsti kraujo. Pasaulinis karas prašalino tą mano silpnybę.

“Motina pasiuntė Mortą telefonuoti policijai, o aš nusivilkau į kitą kambarį ir prie lango budėjau. Labai greitai išgirdau policijos ambulanso skambutį ir rago balsą. Iš visų pusių vaikų ir mergaičių sulėkė prie mūsų namo.

“Aš vėl nusiskubinau į virtuvę, kurioje jaunas daktaras egzaminavo ligonį. Atsitiesęs daktaras pasakė motinai su užtikrinimu: “Ponia, jis pagavo pavojingą plaučių kraujo tekėjimą”

“Iš daktaro tolimesnės kalbos, labai skubios, supratau, kad tas “valkata” negyves ilgiau trijų valandų. Jis gali ir tuojaus numirti, jei bus paimtas į ambulansą.”

“Motina pasiskubino pasakyti: “Jei taip, daktare, tai neimkite šio vaikino iš mano namų. Merginą ir aš padėsiu tau jį paguldyti lovon. Palaukite valandėlę.”

“Motina pranyko. Daktaras teikė ligoniui stiprinančių vaistų. Motina sugrižo. Ligonis buvo nuneštas į mano miegamąjį.

“Keldama į lovą motina pastebėjo, kad ant “valkatos” kaklo, ant sudėvėto, purvino pasaitėlio, kabo Dievo Motinos medalikėlis. Ji tuojaus jį ištyrė ir tarė: “Morta, čia “Stebuklingasis Medalis! Gauk per telefoną tuojaus kun. Backman. Pasakyk, kad mūsų namuose yra mirštas katalikas”.

“Vincentai,” tarė man motina, “stovėk prie priešakinio lango pas duris ir įleisk tėvą Backman, kaip tik jis ateis.”

(Tąsa).

Katalikų Pasaulys.

ROMA. — Lapkričio 11 d. Propagandos Rūmų kopyčioje įvyko gedulingosios pamaldos už mirusius kardinolus. Iškilmingas Mišias giedojo negras kunigas iš Venezuelos, diakonu buvo kunigas olandas, gi subdiakonu kunigas japonas. Kopyčioje be kitų buvo ir šeši kardinolai.

BUICHU, Indō-Kinija. — Liepos mėnesyje šias apylinkes baisiai apnaikino vėsula, žinoma vardu "taifunas." Katalikų misijos ir gyventojai labai nukentėjo. Šventasis Tėvas Pijus XI prisiuntė 100,000 lirų nukentėjusiems šelpti.

ROMA. — Nekalto Prasidėjimo šventė visose Romos bažnyčiose kuoiškilmingiausiai buvo minima pamaldomis gruodžio 8.

Kartu buvo minimos ir Nekalto Prasidėjimo tiesos (dogmos) paskelbimo 75 metų sukaktuvės. Nuo ryto ligi vakaro tikintieji lankė įvairias bažnyčias, daugiausia Nekalto Prasidėjimo bažnyčią, kokią pastatydino Popiežius Pijus X.

Taipat per dieną žmonių minios lankė Popiežiaus Pijaus IX pastatytą tos tiesos paskelbimo atminčiai paminklą di Spagna aikštėje. Paminklas buvo apšviestas elektros šviesomis. Aplink paminklą ligi vakaro buvo sukrautos gyvųjų gėlių vainikų kalvos.

Didelę gyvųjų gėlių puokštę prisiuntė ir Italijos karalienė.

AUCKLAND, N. Z., — Mirė vietos vyskupas J. W. Cleary. Buvo gimęs Airijoje, 1859 m.

MADRIDAS, — Nekalto Prasidėjimo tiesos paskelbimo 75 metų sukaktuvės visoje Ispanijoje nepaprastai iškilmingai katalikų buvo minimos. Didžiausios iškilmės įvyko Madride.

Gatvėmis įvyko bažnytinė procesija dalyvaujant tūkstantinėms minioms. Ne-

šta septyni stebuklingi šv. Marijos P. paveiksai.

Procesijoje dalyvavo kariuomenė, daug išyminiųjų asmenų, aukštųjų valdininkų. Ir karalius buvo atstovaujamas.

ROMA. — Šventasis Tėvas aplankė mozaikos darbų dirbtuvę Vatikane ir gerėjosi išbaigiama puošnia ir brangintina Nekalto Prasidėjimo stovykla, kokia skiriama Amerikos Katalikų šventovei — Nekalto Prasidėjimo bažnyčiai Washingtone.

ROMA. — Šventasis Tėvas audiencijon priėmė Jėzaus Draugijos skaitlingą atstovybę su generolu kun. Ledochovskiu priešaky.

Atstovybė sudėjo linkėjimus Šventojo Tėvo kunigystės aukso jubiliejaus sukaktuvėms.

Jezuitų atstovybę sudarė atstovai iš 39 provincijų, 9 misijų, 37 tautybių ir penkerių apeigų — lotynų, graikų-slavų, graikų-bulgarų, graikų-rumūnų ir siriečių.

ROMA. Dar du kiniečių kunigu Šventasis Tėvas paskyrė vyskupais. Tai kunigai Ouang Uen Cien ir Francis Wang. Pirmasis paskirtas pirmuoju apaštalinu vikaru Shunking, gi antrasis — apaštalinu vikaru Wangsien. Abu vikariatu yra nauju ir abu Szechwan provincijoje.

Vyskupas Cien gimęs 1890 m. Chengtu vikariate. Kunigu išventintas 1920 m. Shunkingo vikariate yra arti 19,000 katalikų, kurių tarpe darbuojasi 20 kunigų.

Vyskupas Wang gimęs 1872 m. Szechwan provincijoje. Kunigu išventintas 1909 m. Jo vikariate yra arti 23,000 katalikų ir 23 kunigai.

MANILA, — Filipinų salų Eucharistinis Kongresas baigėsi Eucharistinėje procesijoje dalyvavo 40,000 žmonių.

MUSŲ DARBAI

Pasibaigę senieji, prasidėjo naujieji 1930 metai. Visi draugai, pažystamieji linkni vienas kitam laimingiausių metų. Mes nei kiek neabejojame, kad visi brangieji Kolegijos Remėjai, bent savo širdyje, linkėjo kuriamai aukštesniojo mokslo įstaigai laimingiausių metų, kad šiais 1930 metais susilauktume erdvios, gražios ir patogios Amerikos lietuviams bernaičiams Kolegijos. Tikrai, šie metai pasidarytų mums dvigubai brangūs, jei pajėgtume sukelti bent pusę reikalingos pinigų sumos, kad įsikūrus Kolegiją. Kitą pusę gal būtų galima gauti pasiskolinti. Šiomet visi lietuviai mini 500 metų sukaktuves to, kuris Lietuvą pakėlė į jos aukščiausią galybės laipsnį, — tai Didžiojo

Lietuvos Kunigaikščio Vytauto mirties 500 metų sukaktuvės. Vytautas išgelbėjo ir iškėlė Lietuvą, o mes, jo kraujo broliai, po 500 metų, apsigyvenę laisvoje Amerikos šalyje, kuriame katalikybės ir tautinės dvasios stiprovė — Bernaičiams Kolegija. Kolegija turi būti erdvi, moderniška.

Kad joje būtų galima apgyvendinti 200-250 studentų, — reikia turėti bent \$200,000.00. Pusė tos sumos — bus \$100,000.00. Jeigu Kolegijos Fondą pajėgtume išauginti iki \$100,000, — padarytume žymų šuolį pirmyn.

Šiais metais Marijonų Vienuolija pavedė Kolegijos Direktoriui kun. D-rui Jonui Navickui pervažiuoti palankesnes Kolegijai kolonijas, renkanti tai mokslo įstaigai aukų. Jam sekmingai pasidarbavus, Kolegijos Fondas pasiekė \$30,000.00. Reikia dar gauti \$70,000.00. Kaip tas galima būtų atsiekti? Su Jūsų, Brangūs Remėjai, pagalba. Viso Remėjų yra apie 3,000 asmenų, taigi kiekvienam išeitų \$25.00. Jeigu visi sutartinai patys įmo-

kėtų bent po \$19.00 šių metų “Dienos Uždarbi” ir paprašytų nuo savo pažystamų \$15—20 dol., tai reikalinga Kolegijai įkurti suma greitai susidarytų. Bet negalima tikėtis, kad visi taip padarytų. Užtat lieka antra galimybė, — visi nuolatiniai Remėjai lai tampa amžiniais, įnešant \$50.00, Amžinieji-gi Garbės Remėjais, suteikiant \$100.00, o Garbės Remėjai lai imasi Kolegijos Steigėjų garbės, paaukojant Bernaičių Kolegijai bent \$500.00.

Amerikos lietuviams Kolegija yra būtinai reikalinga, ją turime įkurti greitu laiku, jei galima, — šiemet. Marijonų Vienuolija visas pastangas deda, kad įkurus Kolegiją, kad paruošus jai savus mokytojus. Ar tikrai šiemet galėsime savo nauja tikėjimo ir lietuviybės tvirtove pasidžiaugti, visiškai priklausomo nuo Jūsų, Gerbiamieji Remėjai, darbuotės, užuojautos ir duosnumo.

Kolegijos Remėjai:

Katr. Užbalienė Rockford, Ill. . .	\$ 3.00
Ant. Zupkienė Waukegan, Ill. . .	3.00
V. Budrienė Phila., Pa.	3.00
St. Šimulis Chicago, Ill.	2.00

(Daugiau bus).

Nuoširdžiai dėkui, gerb. Remėjams už aukas.

Remėjų Centras.

A. † A.

ROZALIJA MAČIŪNIENĖ,

Nuolatinė Kolegijos Remėja, mirė gruodžio 14 d. 1929 m., Manchester, Conn., sulaukus 43 amžiaus metų. Už ją gruodžio 24, 25 d. atlaikytos dvejų šv. Mišios Marijonų Vienuolyne, visų-gi Remėjų prašome sukalbėti po 1 šv. Ražančiaus dalį.

Amerikos Lietuvių Žinios.

CLEVELAND, OHIO. Mot. Są-gos 26 kp. jaunamečių skyrius gražiai darbuojasi. Šįmet jos yra aukojusios iš savo kasos geriems tikslams. Paskutinės aukos sekancijos: \$5.00 parapijos bazarui, \$5.00 pirmimui valgomųjų daiktų varguoliams.

Pereito mėnesio susirinkime jaunamečių vedėja P. M. Čižauskienė paaiškino, kiek gero tokia dovanėlė varguoliams atneš; prašė, kad mergaitės, kiek galėdamos, sunestų šiaip valgomųjų daiktų pridėti prie tos "beskės." Sėkmės buvo tokios: mergaitės sunesė daiktų net 4 "beskėms." Girtinas dalykas, kad jaunametės iš mažų dienų pratinas labdarybėj. Taigi, vedėjai p. M. Čižauskienei, kuri visa tai parūpino, globėjai p. M. Muliolienei ir jos sūnui, kurie išvežė ir įteikė tas dovanas, sykiu ir visoms jaunametėms priklauso padėkos žodis už tokį varguolių atjautimą.

M. S.

CHICAGO, ILL. Gruodžio 18 d. vakare įvyko šaunus "Draugo" koncertas iš KYW radio stoties. Dainavo Vargonininkų choras, muzikai A. Pociui vadovaujant. Dainavo šias dainas: "Kožnas vienas" — A. Pocius; "Geležinio Vilko" maršas — St. Šimkaus; "Lietuva brangi" — J. Naujalio; "Šok, žirgeli" — Pocius ir "Gul šiandieną jau ant šieno" — Kalėdų giesmė.

Nors del labai blogo oro ne visi dainininkai į studiją suvažiavo, tačiau dainavimas išėjo labai gerai. Už tat, vargonininkams tenka išreikšti padėką ir pagarbą už taip gerą lietuvių dainininkų atstovavimą.

Solo dainavo buvęs Lietuvos operos artistas p. Justas Kudirka. Dainavo labai gražiai. Buvo pasirinkęs šias dainas: Šimkaus — "Kur bakūžė samanota" ir Petrausko — "Kaitink šviesi saulutė."

Koncertas baigta Kalėdų giesme ir or-

kestrai sugrojus "Adeste Fidelis." Reiškia, ši "Draugo" koncertų serija per radio baigta patriotinėje ir Kalėdų švenčių nuotaikoje. Pranešėju buvo p. J. Bulevičius.

Iš "Draugo" redaktoriaus p. L. Šimučio kalbos sužinojome, kad šiais metais šis koncertas per radio paskutinis. Lauksime daugiau.

K. M.

CHICAGO, ILL. M. K. R. 2 skyrius turėjo vajaus vakarą su programu, 15 d. gruodžio, Šv. Mykolo parapijos svetainėj. Žmonių suėjo gana diktokas būrelis, bet galėjo būti daugiau.

Vakaro vedėjui paaiškinus tikslą, pirmiausia scenoj pasirodė smuikų duetas, kurį išpildė E. Peskacimiūtė ir P. Šniaukščiūtė. Solo dainavo A. Rauskinas ir M. Daugirdaitė. Pianu solo skambino A. Daugirdaitė. Kalbėjo kun. Dr. Matulaitis, kuris gražiai nupiešė kolegijos reikalingumą. Taipgi pianu skambino F. Nausėdaitė. Kalbėjo mūsų klebonas kun. J. Svirskas, kuris nuoširdžiai ragino remti kolegijos vajų. Taipgi solo dainavo plė A. Rubliauskaitė.

Antru atvėju kalbėjo kun. Matulaitis apie Marijonų vienuoliją ir Amerikos lietuvių svarbiausius reikalus. Kurie dalyvavo programe, ypač N. Kuliui, vietiniam vargonininkui, už suruošimą programo, 2 skyrius taria širdingą acių.

P. K. P.

CICERO, ILL. Gruodžio 8 d. mūsų bažnyčioje įvyko didelės iškilmės — 40 v. atlaidai. Sumą laikė kun. Albavičius, pamokslą sakė kun. P. Karalius. Vakare mišparus laikė kun. Draugelis, M. I. C., pamokslą sakė kun. A. Linkus.

Pirmadienio vakare mišparus laikė kun. A. Skripko, pamokslą sakė kun. V. Kulikauskas, M. I. C.

Paskutinį vakarą bažnyčioje buvo la-

bai gražu; didelį įspūdį darė ypač vargonų grojimas ir choristų giedojimas. Buvo devyni svečiai vargonininkai. Svečių kunigų buvo daug per visas tris dienas ir vakarus. Paskutinį vakarą procesijoje dalyvavo 20 kunigų, o žmonių per visą laiką buvo kupina bažnyčia.

ROCKFORD, ILL. Senoji bažnytelė virsta svetaine. Buvusio didžiojo altoriaus sienos nugriautos. Nauja, aukšta scena padaryta. Suolai nuo grindų atliuosuoti. Choro platforma prašalinta. Scenerijos rengiamos.

Prie šių darbų uoliai prisidėjo V. Karvelis, Pr. Rimkus, Pr. Buivydas, St. Keliotis, J. Pilipaitis, A. Kairys, A. Butkus, D. Misiunas, A. Keliotis, M. Sautilas.

Jų vieni griovė, kiti statė ir šiandien jau galime pasidžiaugti geroka savo svetaine, aukšta gražia scena. Bus svetainėje visiems ir viskas gražiai matyti ir girdėti.

Kad ir nedidelė, bet bus graži svetainukė, o ypač kad sava. V. R.

WAUKEGAN, ILL. Šv. Baltramiejaus parapijos choras laikė metinį susirinkimą 13 d. gruodžio. Susirinkimą atidarė malda pirm. J. Junčius. Buvo skaitlingas.

Apsvarsčius visus choro reikalus, rinkta nauja valdyba. Kadangi senoji valdyba gerai darbuos per pereinamus metus, p. S. Žilius įnešė, kad ta pati pasilikty ir ateinantiems metams. Įnešimas vienbalsiai priimtas. Valdyba su tuo sutiko, išėmus protokolų raštininkę. Jos vieton išrinkta p-lė M. Brazauskiūtė.

Choras dabar mokinas puikų veikalą "Klaipėdos Julė," kuris neužilgo bus statomas Lietuvių Auditorijoje. Žibutis.

HARRISON IR KEARNEY, NEW JERSEY. Vyčių New Jersey ir New York apskrities suvažiavimas įvyks sekmadieny, sausio 19, 1930, 2:30 po pietų, Harrison ir Kearney, N. J. 90 kuopos klūbe, 6 Duke St. ir Davis Ave., Kerney, N. J.

Pranešam kuopoms, kad išrinktų delegatus į šį apskrities suvažiavimą. A. S.

KEWANEE, ILL. Šv. Antano parapijionai buvo nustebinti nedėlioje, 1 dieną gruodžio, kaip pamatė ant pirmųjų mišių savo naują dvasios vadą kun. Vincentą Ažuką, C. C. J., kuris pora žodžių paskelbė, kad yra paskirtas šv. Antano parapijos klebonu. Žmonės labai nudžiugo. Galima sakyti parapija buvo sunkiame padėjime ir beveik suirus, bet dabar su nauju energingu klebonu, kurį visi parapijionai remia, šviečia nauja ateitis.

PRELATAS JULIUS MACIEJAUSKAS. Š. m. gruodžio 13 d. North German Lloyd laivu "Bremen" atvyko Amerikon prelatas Julius Maciejauskas, Švėkšnos par. klebonas, Švėkšnos "Saulės" gimnazijos steigėjas.

Svečias pasakojo apie auringą kelionę jūromis. Milžinas "Bremen" turėjo būt New Yorke gruodžio 10, bet dėl nepaprastų audrų atvyko tik gruodžio 14 dieną.

Prelato J. Maciejausko atkeliaavimo tikslas — misijos, kurias aukščiau yra pasižadėjęs Amerikos lietuvių parapijose atlikti. Pirmiausia svečias buvo pas kun. J. Kaulakį, šv. Kryžiaus par. kleboną, Philadelphia, Pa.

Nežiūrint sunkios kelionės ir 62 metų amželio, svečias jaučiasi sveikas ir energingas.

CHICAGO, ILL. Aušros Vartų svetainėje Filmų Bendrovės darbuotojas p. Milius pirmu kartą čia rodė judamuosius paveikslus iš Lietuvos gyvenimo. Paveikslai sumaniai ir planingai tvarkomi. Jų atvaizdavimas labai aiškus ir be jokio mirgėjimo rodomas. Tikrai graži mintis filmomis tampriau jungti išėiviją su savo gimtine. Bet kadangi tai yra realus, mokslo dalykas, tat pavienio žmogaus pastangomis sunkiai atsiiekiamas.

Šią Filmų Bendrovę tikrai turėtų remti mūsų draugijos, parapijos, o ypač mokyklos, kurių bendrai mokiniai privalėtų su savo mokytojų pagalba ir įvairiais paaiškinimais atsilankyti.

Klausimai ir Atsakymai

KLAUSIMAS. Kas daryti, kad Kanadoje, mūsų krašte, nėra lietuvių katalikų kunigų. Mes neturime pas ką atlikti savo išpažinties. Daug lietuvių katalikų tuomi labai susirūpinę? Kanadietis.

ATSAKYMAS. Galima tokiuose atsitikimuose gelbėtis įvairiais būdais. 1). Jei jūsų krašte yra daugiau lietuvių, tai susiriškite į katalikiškąją draugiją. Draugijai daug lengviau susitarti, susidėti kiek pinigų ir parsikviesti lietuvių kunigą nors velykinei atlikti. Taip daugelyje vietų lietuviai katalikai darė ir daro.

2). Jei jūsų nedaug ir neįstengtumėte kunigo kelionės lėšų padengti, tai skubėkite prasimokinti nors kiek vietinės kalbos. Tuomet galėsite pas vietinius kunigus atlikinėti išpažintį. Perdaug nesibauginkite, kad jūsų išpažintis nebus gal būt taip aiški kaip lietuvių kalboje, bet gana to, kad kunigas jus supras, supras jūsų kaltes, tai tuomet nuoširdus jūsų gailėtis ir kunigo išrišimas jums visuomet gėbės.

3) Kolei nemokate vietinės kalbos ir negalite išpažinties atlikti, o lietuvių kunigo nei pasiekti, nei parsikviesti negalite, tai darykite taip: nesustokite būvę katalikai; kas šv. dieną eikite bažnyčion ir klausykite šv. Mišių.

Nors pamokslo nesuprasi, jo vienok klausyk. Tavo ausis pradės apsiprasti su svetima tau kalba. Toliaus pradėsi pagauti, suprasti nekuriuos žodžius ir mintis. Tai palaikys tavo dvasią.

Kol negali išpažinties atlikti, turėk norą ją atlikti ir daryk širdingą, tobulą gailėtį, tai yra, gailėkis labai, kad Dievui nusikaltai ir kad negali Dievo paliktui būdn atgailos daryti, tai daryk nors taip, kaip gali.

Pastaba Kanadiečiui. Į Jungtines Amerikos Valstybes be jų valdžios leidimo

važiuoti negalima. Jei slapta įkeliausi, ir tave sugaus, tai išsiųs į Lietuvą arba atgal į Kanadą.

Jei tapsi Kanados piliečiu, tai ir tuomet be Amerikos valdžios leidimo, čia įkeliauti negali.

Amerikos valdžia kartais įsileidžia kanadiečius į savo šalį nekuriam laikui. Tam laikui pasibaigus, reikia grįžti Kanadon.

KLAUSIMAS. Mūsų bažnyčioje yra dvi stovylos — šv. Antano ir šv. Pranciškaus. Daug žmonių bučiuoja jų kojas ir aš taip darau. Mano vyras sako, kad taip nereikia daryti. Reikia bučiuoti tik Jėzaus kojas. Kaip ištikrųjų turėtų būti?

ATSAKYMAS. Bučiavimas šventųjų stovylių kojų nėra Bažnyčios įsakytas — taigi nėra priedermės bučiuoti. Bet toks bučiavimas su gera, maldinga intencija, nėra uždraustas; taigi kas nori gali bučiuoti, kas nenori gali bučiavimą apleisti.

KLAUSIMAS. Ar yra reikalas melstis už mirusį kunigą, kuris buvo labai geras. Gyvas būdamas buvo visiems prietelis, tikras tėvas. Ar gera apie jį ir jo nuveiktus darbus kalbėti?

“L.” Skait. iš Brooklyn.

ATSAKYMAS. Reikia melstis už mirusio kunigo sielą, nors jis buvo ir labai geras.

Dievo teismas ir sprendimas, tai ne žmonių teismas. Jo akyse ir mūsų dorybės ir mūsų geri darbai nėra taip skaisčius, kaip mums atrodo.

Jei, ištikrųjų, jo sielai nebus reikalingos tavo maldos, tai Dievas jas paširs už kitas sielas.

Tuščios kalbos apie gyvus ar mirusius neturi vertės.

Kalbėti apie mirusiojo kunigo nuveiktus gerus darbus bus geras dalykas, jei tuomi pasiraginsi pačią save ir kitus priegry darbų.

Lietuvos Žinios

120 metų senukė. Tytelių kaime, Kamajų v., Rokiškio ap., gyvena 120 metų Gr. Dulkienė. Jos dukterys jau beveik ant lazdy vaikšto, o ji vos tik dveji metai, kaip nustojo dirbusi. Nusiskundžia, kad valgyti negalinti ir ją visą traukia žemyn. Senutė dar gerai pamena baudžiamos laikus, kurią ji ėjusi Gudišio dvare.

Dvylika priemonių platinti katalikiškai spaudai. "Rytas" paduoda dvylika vykusių priemonių platinti katalikiškai spaudai. Kiekvienas "Laivo" skaitytojas ir platintojas, kiekvienas katalikas jas turėtų įsidėmėti ir visados jas panaudoti.

1) Užsisakyti laikraštį sau ir kitiems. 2) Piršti susirinkimuose ir prie kiekvienos progos, 3) Reikalauti pas laikraščių pardavėjus, 4) Skelbtis laikraštyje, 5) Pirkti pas tuos pirklius, kurie skelbiasi katalikiškuose laikraščiuose, 6) Ginti laikraštį, jeigu jis puolamas, 7) Aiškinti sa-

viesiems ir vietiniams katalikiškos spaudos svarbą, 8) Sudaryti parapijos spaudos draugiją, kuri rūpintūsi katalikiškų laikraščių platinimu, 9) Greitai, teisingai pranešti laikraščiui svarbesnių atsitikimų ir kitaip bendradarbiauti, 11) Pranešti redakcijai skaitytojų pageidavimus, liečiančius laikraščio pagerinimą, 12) Bendrai, būti palankiems svarbiam katalikiškos spaudos kultūros darbui. Jei kiekvienas katalikiško laikraščio ėmėjas pavartotų bent vieną šių dėsnių, mūsų laikraščių pasisekimas būtų nepaprastai didelis.

Sviesto eksportas ir kainos. Šiomet iki lapkričio mėnesio Pieno centras eksportavo į užsienį 2 mil. 477 tūkst. 32 kg. sviesto, tuo tarpu pernai per tą patį laiką eksportuota 1 mil. 404 tūkst. 657 kg. Tai gi šiemet iki lapkričio mėn. 1 d. eksportuota 1 mil. 35 tūkst. 375 kg. daugiau.

Šią savaitę už sviestą Pieno Centras išmokėjo: už I rūšį 8 lt. 20c., už II rūšį 7 lt. 70c. — 7 lt. 60c., už III rūšį 7 lt. Kainų stovis geresnis ir tikimasi tolimesnio pakilimo. Eksportuojama šią savaitę apie 800 statinių.

Amerikos Lietuviai Katalikai

turi tik vieną savo dienraštį, kuris gina tikinčiųjų dvasinius ir medžiaginius reikalus, kuris visiems geros valios žmonėms mielu noru patarnauja, — tai

"DRAUGAS"

Jo kaina: Amerikoje metams \$6.00; 6 mėnesiams \$3.50.

Lietuvoje metams \$7.00; pusei metų \$4.00.

Kas nori padaryti skubų biznį, ką nors pirkti, parduoti, — skelbkitės "Drauge", nes "Draugas" kasdien aplanko daugybę tūkstančių lietuviškų šeimynų.

"Draugo" knygyne galite gauti įvairiausių knygų. Reikalaukit katalogo. Jis siunčiamas veltui. "Draugo" adresas:

2334 So. Oakley Ave., Chicago, Ill.

Telefonas Canal 7233

PETRAS CIBULSKIS
Maliavojimo Kontraktorius

DAŽŲ IR POPIEROS
KRAUTUVĖ

2334 So. Leavitt Str., Chicago, Ill.